

Az Eucharisztia a Szentlélek által alakít minket jézusi emberré

Isten Lelke **teremtő lélek**. Mindig ott van, ahol valami új élet születik. Ott lebegett a vizek felett a teremtés hajnalán, Szűz Móriában Isten Fiának életét fakasztja, Pünkösdkor betölti az apostolokat. A szentmisében a Szentlélek kiáradása által lesz a kenyér és bor Krisztus testévé és vérévé. A Szentlélek és az Eucharisztia szorosan összetartozik.

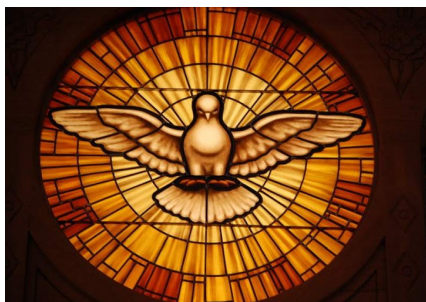
A Szentlélek hozza létre az Eucharisziát és az Eucharisztia vétele által egyesülünk Krisztussal és a teljes Szentháromsággal. Mert ahol az egyik isteni személy jelen van, ott van az egész Szentháromság.

Az Eucharisztikus Kongresszusra készülve tehát **rázzon föl** bennünket is a Szentlélek:

- a rutinosságból, hogy csak megszokásból áldozom,
- az aggályosságból, hogy vissza-visszatérő bűneim miatt nem merek mindig áldozni,
- az önteltségből, hogy én olyan jó vagyok, hogy mindig méltó vagyok áldozni,
- a felszínességből, hogy csak kipipálom ezt a lelki feladatot is.

Ébresszen **mély vágyat** az Eucharisztia iránt,

- hogy benne mindig találkozzam Krisztussal,
- hogy engedjem és akarjam, hogy saját képére és hasonlatosságára formáljon, alakítson engem,
- hogy az ő eucharisztikus jelenlétével minél gyakrabban találkozzam a szentségimádáskor,
- hogy másokban is vágyat ébresszek a gyakori szentáldozásra.

A Kongresszus ünnepi évére készülünk három éven át. Első évben különösen arra törekedtünk, hogy egyéni lelkiéletünket egyre inkább eucharisztikussá tegyük. Most Pünkösdtől a második évben arra törekszünk, hogy közösségileg is közelebb kerüljünk az Eucharisztia titkához és **ráhangolódjunk arra a kegyelmi ajándékra**, hogy egy kenyér és egy test vagyunk Krisztusban.

A kongresszus logója

Az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Oltáriszentségből fakadó forrás, Kongresszusra készülve országos logópályázatot írt ki a kongresszus titkársága 2017 tavaszán. A felhívásra több, mint 140 pályamű érkezett. A Kongresszus logója szorosan kapcsolódik a mottóhoz: „Minden forrásom belőled fakad”. A zsűri nem tudott semmit a hozzá eljuttatott pályaművek alkotóiról. A bírálat két körös volt. Az első körben minden zsűritag kiválasztott 2-2 alkotást, amelyek, véleményük szerint, a legjobban megfeleltek a pályázatban előírt kritériumoknak. Így 12 mű kerülhetett a döntőbe. Nagyon szoros volt a végeredmény: az első négy helyezettet mindössze egy-egy pont választotta el egymástól. A győztes logó megalkotója a 78 éves Lampert János grafikusművész. A logóban az ostya és a kehely szimbolizálja az Oltáriszentséget. Az ostyában látható kereszt az Eucharisztia áldozatjellegére és a Golgota utal. A kereszt piros színe továbbá Jézus irántunk való szeretetét, értünk vállalt kereszthalálát is kifejezi. A „Minden forrásom belőled fakad” zsoltáridézetet jeleníti meg az

amelynek vize négy vonalban zubog alá, utalva az örömhír terjedésére, melyet számunkra a négy evangélista örökített meg. A forrás folyóba ömlik, melyet az alsó hullám jelez. Ez a hullám kifejezi az Egyház örömhírvívő tevékenységét és utal a Dunára, Budapest folyójára is. A Duna számos európai országot köt össze Nyugatról Keletre, Északról Délre folyva, így kifejezi, hogy az Eucharisztia közös forrásként összeköt bennünket, különböző nyelvű és kultúrájú európai keresztényeket, s így kiengesztelődésünk fordítása is. A forrásból fakadó négy folyó a világ négy égtáját is jelképezi. Ezeket az égtájakat termékenyíti meg az evangélium és élteti az Eucharisztia. A logóban használt színek az ikonfestés hagyományai szerint jelenítik meg a Szentháromságot: az Atya színe a piros, a Fiúé az arany (sárga), a Szentléleké az égszínkék. Magyarország nemzeti színei is megjelennek a logóban, utalva Budapestre, amely város 2020-ban ad otthont a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusnak.

Forrás: Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus Titkársága

Közösségen belül

Az 52. Nemzetközi Eucharisztikus első előkészületi éve, az egyéni lelki élet megújulására szolgál. 2017 pünkösdjén Dr. Erdő Péter bíboros úrtól a plébániák által kijelölt *missziós küldöttek* átvették megbízó levelüket, és megkezdhették három éves missziójukat. A küldöttek feladata, hogy elvigyék a plébániájukra a lelki megújulás lehetőségét, és a testvéreket ebben segítsék. A küldöttek egységet alkotva a helyi plébános atyával együttműködve szolgálnak. Küldetésük, hogy a plébánia közösségek tagjainak a figyelemét ráirányítsák az Eucharisztia gyönyörűségére, az Atyával való közösség megélésre. A helyi közösségek szempontjaihoz igazodva segítik az elindulást az egyéni fejlődés útján.

A felkészüléshez csatlakozhatnak az egyes közösségek, tehetnek kisebb-nagyobb elhatározásokat, amelyeket közösségileg tudnak vállalni, például: minden egyes találkozó alkalmával

imádkoznak az Eucharisztikus Kongresszusért, amely tovább gondolásra indíthatja a testvéreket. A közösségek is indíthatnak Szentségimádást havi, heti rendszerességgel. Ha már van a templomban szentségimádás, akkor részt vállalhatnak a vezetett szentségimádás alkalmain, vagy saját találkozójuk előtt 20-30 perces szentségimádást tarthatnak.

Fontos, hogy a küldöttek ápolják a közösségekkel a kapcsolatot, és segítség őket. A küldöttek feladata közé tartozik más plébániákkal való kapcsolatfelvétel, együttműködés, hogy a tapasztalatok megosztásával tudják egymást támogatni, ezzel a testvérek lelki fejlődését is segíteni. Ennek gyümölcseként indult útjára a *NEKtár* című újság, melyet Középepest 5 plébániájának küldöttei karoltak fel. Ez reményeink szerint további forrást nyújthat a híveknek.

Lukács Judit

Közép-pesti Plébániák 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusi Lapja

Szerkesztők: 5 plébánia kongresszusi küldöttei:

*Feith Ágota, Lukács Judit, Radnóti Mária, Rozslyai Zsuzsanna,
Törökné Leibinger Ágnes, ill. Baczó Tamás, Kata Péter, Lukács András,
Tegzes Gergely, Vízay Sándor*

Megjelenik kb. 3 havonta. A következő szám szeptemberben körül várható.

Cikkeket, anyagokat a nek-ujzag@googlegroups.com címre várjuk köszönettel.

Adorációs iskola

A NEK-re való készülés jegyében Adorációs iskola indult múlt szeptemberben a városmajori templomban. Tizenkét hétfőn - alkalmanként két órában - az Oltáriszentségről hallgattunk előadást. Vele töltöttünk imádságban egy kis időt.

A zsúfolásig megtelt, több száz pót-széken is helyet foglaló mintegy ezer küldött és érdeklődő Dr. Fábry Kornél atya lebilincselő, közérthető, humort a legkevésbé sem nélkülöző előadásait hallgatta, melyet szentségimádás követett.

Minden alkalommal volt egy rövid énekpróba, olykor kiscsoportos be-

szelgetés is. A minket megérintő gondolatokat egy kiosztott füzetben jeyezhettük fel, melyben az előadások alapgondolatait, szentek vonatkozó idézeteit is olvashattuk.

Az „iskola” sikere nyomán számos helyen, köztük Közép-Pesten is indultak adorációs iskolák, többek között az **Angyalföldi Szent László**, a **Rákoscsaba-Újtelepi Szent Erzsébet** és a **Rákosfalvai Szent István Király Plébániákon**. Szívből ajánlom mindenkinek, hogy bátran csatlakozzon egy ilyen iskolához!

Baczó Tamás

REGGELI IMA

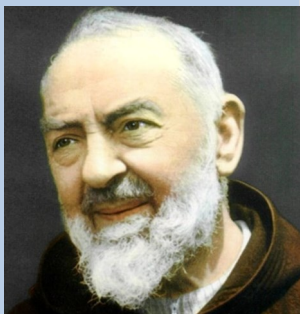
(amelyet a Szűzanya útmutatása alapján írt Pio atya)

Ó Mária, a megtestesült Igének Szülője és a mi legédesebb Anyánk, itt vagyunk lábaid előtt, mialatt felvirrad egy új nap, egy új nagy ajándéka Istennek. Kezeidbe és szívedbe helyezzük egész valónkat, bennünk minden a Tied legyen: értelmünk és akaratunk, testünk és lelkünk. Alakíts bennünk anyai szeretetteddel egy új életet, a Te Jézusod életét.

Ó Mennyei Királynője, a legkisebb értékű cselekedeteinket is támogasd a Te anyai sugallataiddal, add, hogy a szent és szeplőtelen áldozatnál minden és mindegyik tiszta és Istennek tetsző legyen!

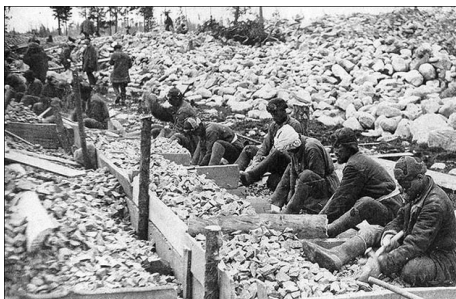
Ó Jóságos Anya, tégy minket szentekké, amint ezt tőlünk Jézus elvárja és a Te Szíved vágyakozva folytonosan kéri!

Ámen

Gulágtól a megbocsátásig

Csütörtökönként az esti szentmisét és közös szentségimádást követően nyitott tabernákulumnál virrasztunk az Édes Jézus előtt 20 órától éjfélig. Az Oltáriszentségben jelen lévő Jézus szüntelenül munkálkodik: kegyelmeivel és szeretetével árasztja el azok lelkét, akik Vele virrasztanak, akár csak egy negyed órát is. Hasonlóképpen történt ez velem is. Azon a héten vezetett virrasztás volt, rózsafüzért imádkoztunk. Rám került a sor, hogy előimádkozzam a következő tizedet. De képtelen voltam erre: folytak a könnyeim. Olyannyira meghatódtam, hogy másnak kellett helyettem imádkozni. Hetekkel később jeleztem, hogy tanúságtételt szeretnék tenni. Elmeséltem a családunk történetét, hogy annak idején egy besúgó miatt szeretett hozzátartozóm Gulag táborba került. A besúgó személyére fény derült, s nem tudtam megbocsátani neki az okozott szenvedésért, fájdalom-

mért. Sok-sok éven keresztül hordoztam magamban ezt a sebet. Az első (vagy második) virrasztásom alatt azonban a szívemben kővé vált harag, és minden rossz felszakadt bennem. Végre szívből meg tudtam bocsátani a besúgónak.

Az Úr megérintette szívem és meggyógyította sebeim.

Virrasztani jöttem ahhoz, akin halálfélelem vett erőt és vérrel verejtékezett, és vigasztalásra találtam Óáltala.

Az Irgalmas Jézus akkor nálunk járt. Csendben tette a jót, csak a könnyek

áruklodtak. Az örömhír mindenki számára, hogy ugyanez az Úr van velünk minden virrasztásunk során. Sőt, minden templom tabernákulumában. Ő vár bennünket, látja szükségünket, és élénk siet. Ő, a Szeretet!

A Szeretet nem maradhat rejtve!

Kovács Magdolna
fotó : mult-kor.hu

Jan Twardowski: Várakozás

Nézd ezt a bolt előtt megkötött kutyát
a gazdájára gondol és tépi hozzá magát
várja két lábon állva
számára a gazda az udvar az erdő a rét az otthon
a szemével kíséri a farkával sóvárogja

csókolj mancsot neki
tanítja hogyan kéne Istenre várnunk

Fordította: Sajgó Szabolcs SJ

Élet a Lélekben (Szentlélek) szeminárium

A NEK Titkárság 2018 nagybőjtjében egy nyolchetes lelki gyakorlatra hívott bennünket, hogy hitünkben megerősödve az új ember életét (Ef 4,24-6,20 és ApCsel 2-) éljük a Szentlélek által. Életünk megváltozásának alapja a „radikális” megtérés Jézushoz (Mt 4,17). Erre készített fel bennünket a nyolc hétfői találkozó előadása és a kiscsoportos megosztás. Életgyónásunkban megbánva életünk bűneit letettünk mindent Jézus elé, akit szabadon, szeretetből szívünk urának választottunk.

Másik meghatározó esemény volt, hogy szolgáló testvéreink imádkoztak, hogy a Szentlélek áradjon ki ránk. Mindezt külön-külön a jelenlévő több mint 100 missziós küldöttért és más

elkötelezett életű katolikusért. Mélyen megtapasztalhattuk, hogy a pünkösöd nem egy egyszerű esemény!

A Szentlélek Úristen ma is úgy működik, ahogy az első pünkösdkor. Kegyelmeit, általános és rendkívüli adományait (1 Kor 12-14) bőségesen kívánja kiosztani a rá forrón vágyó keresztényeknek az Egyház javára. Ő az éltető Lélek!

„Amikor leszáll rátok a Szentlélek, erő tölt el benneteket, és tanúim lesztek...egészen a föld végső határáig.” (ApCsel 1,8)

Vizy Sándor

Linkajánló

Napi evangélium: <http://evangelium.katolikus.hu/>

Budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus: <https://www.iec2020.hu/>

Szentségimádás kereső: <http://www.szentsegimadas.hu/>

Magyar Katolikus Egyház honlapja: <http://uj.katolikus.hu/>

Központi Oltáregyesület: <http://www.oltaregyesulet.hu/>

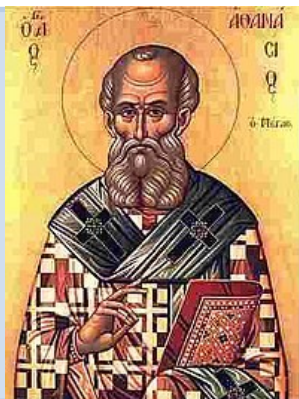
Emmanuel közösség: <http://www.emmanuel.hu/>

Szentségimádások Közép-Pesten

Zoborhegy tér, Regnum Marianum	Csütörtök este 18:45-19:45
Rákosliget, Magyarok Nagyasszonya	Minden első csütörtök 8:00-21:00 Csütörtök 18:00-21:00
Rákosszentmihály, Szent Mihály	Szerda 18:00-19:00 Minden első csütörtök 17:00-18:00 Minden 2-3. szombaton az esti mise után 19:00-19:30
Angyalföld, Szent László	Minden első csütörtök 17:00-18:00 (csendes) Péntek 17:00-18:00 (csendes) Havonta egy vasárnap, gitáros 17:00- (05-20, 06-17)
Mátyásföld, Szent József	Minden hónap 2. csütörtök, gitáros 19:00-20:00 Péntek 18:30-19:30
Bosnyák tér, Páduai Szent Antal	Minden hónap utolsó péntek 18:45 - 19:45
Rákoscsaba-Újtelep, Szent Erzsébet	Nyáron péntek 18:00-19:00
Sashalom, Krisztus király	Péntek esti mise után ~19:10-19:20 Minden hónap első vasárnapján 17:30-18:30
Törökör, Lisieuxi Szent Teréz	Vasárnap 10:00-11:00 Csütörtök 18:45-19:30
Rákosfalva, Szent István király	Minden hónap első vasárnapja 18:00- Minden csütörtök 19:00-19:30 és 20:00-00:00
Kőbánya, Szent László	Péntek 18:30 Minden hónap első vasárnapja

„Az Eukarisztia ugyanis a húsvéti Krisztussal való közösség szentsége, a meghalt és feltámadt Krisztussal, aki létének új szakaszába, a dicsőségbe ment át, oda lépett be az Atya jobbára. Tehát, ha magunkhoz vesszük Jézust az Eukarisztiában, már itt a földön részesedünk dicsőséges életében, az Atyával való közösségében.”

(Szent Atanáz, Egyháztanító, „az Egyház oszlopa”)

„MA A TE HÁZADBAN KELL MEGSZÁLLNOM”

„Zakeus, szállj le hamar! Ma a te házában kell megszállnom.”

A szentáldozáskor Jézus Neked is mondja: szállj le hamar (a magas lóról)! Ma nálad kell megszállnom.

Jerikó előkelőségei, az írástudók és a vének haragra gerjedtek: miért nem a zsinagóga előjárójához megy el? „Bűnös emberhez tér be megpihenni!” Visszájára fordult ez a világ!

Jézus mindig így tesz. Visszájára fordítja hamis és önző világunkat, felborítja az erkölcsi értékek rendszerét.

Jézus hozzád is elmegy, nálad akar megpihenni. Te alkalmasnak tartod magadat erre? Lehet, hogy te nem mersz erre igent mondani – Jézus mégis igent mond Neked, és betér hozzád!

A legkényelmesebb persze az lenne, ha Jézus a templomban maradna. Időnként meglátogatnánk, mondjuk, amikor kedvünk van, ráérünk, vagy éppen szükségünk van rá. De hogy a mi házunkban szálljon meg! Ez épp olyan nagy feladatot jelent, mint követni Őt!

Az Oltáriszentség megjeleníti a kereszt, a feltámadás és a megpróbáltatások között is megőrzött bizalom egységét, amit nagyon nehéz megérteni és őszintén elfogadni, pedig ez Jézus tanításának lényeges eleme. Az emberek általában megbotránkoznak és fel vannak háborodva, hogy egyáltalán miért létezik szenvedés. Szeretnénk, ha nem lenne jelen az életünk-

ben, még akkor is, ha a filozófusok megpróbálják valamiféle szükségszerű tisztulásban megtalálni a szenvedés értelmét.

Jézus egészen új módon tekint a szenvedésre: nem békés nyugalomban, hanem szenvedéssel halt meg. Amikor ezt megjövendölte, Péter félrevonta Jézust: „Isten mentsen, Uram! Ilyesmi nem történhet veled.” Pedig Péter nem gyáva ember. Sőt, megvan benne a kellő bátorság, hiszen kész verekedni azért, akit szeret. Péter csodálattal tekintett az erős, hatalmas Jézusra, és boldogan követte. Láta a csodás gyógyulásokat, a színeváltozást, Lázár feltámasztását, a nép lelkesedését. Elragadtatással hallgatta Jézus beszédét, életet adó tanításának újszerűségét, hiszen a Mester nem félt semmiféle emberi hatalomtól, megszegyenítette a bölcseket, és megszabadította a kicsinyeket a rájuk rakott nehéz igától. Péter valóban úgy gondolta, hogy ez alkalommal jól választott, a „nyerő csapatba” került. Úgy érezte, hogy a megálmodott messiási győzelem már itt van, szinte karnyújtásnyira.

Mindannyian arról álmodunk, hogy nyerő csapatban vagyunk, amely fontos, amelynek mindig igaza van, és a többi fölé kerekedik. Márpedig most szemmel láthatólag legyőzték Jézust: totális kudarc. Ezt Péter nem tudja elviselni, ezért háromszor is megtagadta Őt.

Ha valamilyen siker ér bennünket, úgy érezzük, hogy Isten áldását hordozzuk.

Akkor is érezzük ezt az áldást, ha valami nem sikerül?

Neked mik a kudarcaid? Tudsz hinni a kudarcaid értékében?

Keresztények vagyunk, mégis nehezen fogadjuk el a keresztet, imádjuk, de nem hordozzuk. Péter nem tudta elviselni Jézus szenvedését, és elmenekült.

Mária viszont a keresztlábánál maradt. Nem ébredt benne harag az írástudók és a farizeusok iránt. Nem félt. Jézusra figyelt, mintha egész lényével ezt akarná mondani: „Bízom benned, gyermekem.” Jézus mindent elvesztett, mindenétől megfosztották, rettenetesen szenved. De valamit nem tudtak elvenni tőle: Máriával való egységét. Az Ige úgy lépett a világba, hogy egy volt Máriával, és úgy távozik a világból, hogy egy Máriával. Mária teljes közösséget alkot szent Fiával. Mária feltár számunkra valamit az együtt szenvedés titkából.

Az Oltáriszentség vételekor teljes közösséget vállalunk Jézussal, és mindazokkal, akik nagy szenvedések között élnek. Máriától megtanulhatjuk, hogyan vállaljunk közösséget velük.

Krisztus testét leveszik a keresztről. Utoljára pihen Mária ölében, majd harmadnapig a sírban várakozik. Mária is várakozik, ebben is példa számunkra. Békésen várakozik, talán nem is tudja, mire. Jézus azt mondta, hogy „harmadnap feltámad” – vajon hogyan? Előjön sírjából, mint Lázár? Vagy másképp fog megjelenni? Máriának fogalma sincs.

Milyen nehéz várakozni a megpróbáltatások idején! Túlzott cselekvésvágy vesz erőt rajtunk, ide-oda kapkodunk. Az ember alapvető igénye, hogy értsen, tudjon és előrehaladjon. Nagyon jó, hogy ez így van, de néha el kell fogadnunk, hogy nem tárul fel minden titok, vagy bizonyos dolgoknak nem látjuk át rögtön az értelmét.

Máriától megtanulhatjuk, hogyan kell várni a próbatétel idején, saját sebeink és gyengeségeink terhére hordozva, abban bízva és remélve, hogy eljön a feltámadás.

A Szentírás a Feltámadás után ezt írja az apostolokról: „De örömben még mindig nem mertek hinni...” Ez a különös mondat jól mutatja a Feltámadás szerénységét. Nincsenek villámok, nincs belső megvilágosodás, nincs ragyogás, sem azonnali, feltétlen, teljes bizonyosság. A Feltámadás olyan csendben megy végbe, hogy a tanítványok nem merik elhinni.

E titok fényében kell szemlélünk saját feltámadásunkat is. Feltámadásunk a Szentlélek adománya, nagy csoda, de ugyanakkor egészen kicsiny, nagyon szerény esemény. Nem változunk át egy pillanat alatt, nem alakulunk át hirtelen.

Az apró fehér kenyérben Jézus testét vesszük magunkhoz, és így részesülünk feltámadásában, ami olyan, mint egy kicsiny mag, amely énünk sebzett földjébe hull.

Jean Vanier írását felhasználva összeállította: Tegzes Gergely

Könyvajánló

Josip Loncar: Rózsafüzér I-II.

A könyvhöz Rumszauer Miklós, a kaposvári Szent Margit- és Szent József-templom plébánosa írt kísérfőszöveget. Ebből idézünk:

„Nagyszerű! Forradalmian új! Reveláció! Csak a »legek« szintjén tudom méltatni Josip Lončar művét. A szerző úgy beszél Istenről és a Szűzanyáról, hogy közben imádkoztat. Bibliát olvasó, zsoltárokat imádkozó emberként ismertem ezt a tapasztalatot, de még nem, vagy alig-alig éltem át ugyanezt a hatást »szent irodalmat« olvasva. Ez a könyv »bekapcsolt« az imába! Tankönyv az imáról. Hiánypótló mű! Nagy segítség azoknak, akik elmélyülten, tudatosan szeretnének imádkozni. Akik szeretnék megérteni Istent, Máriát, a szenteket, végső soron önmagukat; akik szeretnék megérteni, hogy mi, miért és hogyan történik az imában, hogy az még gyümölcsözőbb, még hatékonyabb lehessen. Amit ír, nemcsak tanulságos, de messze-menően összhangban áll az imádkozó ember tapasztalatával és az Egyház tanításával. Hiteles, őszinte minden vonatkozásban. Nyugodtan állíthatom, hogy a legjobb írás, amit ebben a témában eddig olvastam.”

Az Eucharisztia görög eredetű szó (az eu – jó és a kharisz – kegyelem, kegyelmi adomány szavakból), jelentése: hálaadás. Tágabb értelemben jelenti a szentmisét, szorosabb értelemben pedig az Oltáriszentséget.

Adorációs iskolák, és ahová még becsatlakozhatsz:

- Pestszentlőrinci Árpád-házi Szent Margit-templom: 2018. szeptember 17-től hétfőnként a 18 órai szentmisével kezdve. <http://uj.szentmargit.hu/>
- Rákospalota MÁV-telepi Jézus Szíve-templom: Április 30-ától kéthetente hétfő esténként a 18 órai szentmisével kezdődően. <http://xviszp.wplanet.hu/wp/>

Június 2-án, szombaton 17 órakor **az egész világban**—tervek szerint legalább 2020 helyen—**egyszerre lesz szentségimádás.** Nálatok is?

Kamasz sarok—Gondviselés

Egy család nyári szabadságát töltötte a Balaton parton. Egy reggel az édesanya sétálni hívta kicsi leánykáját, hogy napfelkeltekor együtt gyönyörködhesse a Badacsonyi vonulataiban, az egyre emelkedő vörössárga égi korongban, az ébredező természetben.

Amint csordultig telt szívvel bandukoltak, az idilli együttlétet egyszer csak egy hirtelen felbukkanó loncsos, fekete, kóbor kutya zavarta meg.

A vidám mendegélésnek egy csapásra vége szakadt... A kislány elpityeredett, és azonnal felkéretszkedett édesanyja ölébe. A kutya ugyan az anya intésére kisvártatva abbahagyta a csaholást, a kicsi azonban mégsem nyugodott meg édesanyja kezében. Csak sírt, sírt, noha a kutya már - ügyet sem vetve rá - eloldalgott jó ideje.

Így vagyunk ezzel mi is... Hiába érezhetjük teljes biztonságban magunkat Mennyei Atyánk szerető karjai között, ha felbukkannak életünk ugató kutyái - legyenek azok a ránk leselkedő tényleges veszélyek, alaptalan félelmeink, vagy bennünket ellenségesen elutasító embertársaink fenyegetése - egy csapásra hajlamosak vagyunk megfledkezni hollétünkről a viszontagságok közepette. Istenünk ugyan stabilan tart bennünket, mi azonban csak bömbölünk, bömbölünk végeláthatatlan elkeseredettséggel, hiába nincs semmi

okunk erre.

Nézzünk csak körül, és vegyük észre: életünk kóbor kutyái már réges rég odébb álltak; semmi baj nem érhet minket Mennyei Atyánk gondoskodó ölében!

"Ugye két verebet adnak egy filléren. S Atyátok tudta nélkül egy sem esik le a földre. Nektek minden szál hajatokat számon tartják. Ne féljete hát! Sokkal többet értek a verebeknél."

Ádám atya prédikációja alapján lejegyezve

Milyen gyakran kell részt venniük a katolikus keresztényeknek az Eucharisztia ünneplésében?

Katolikus keresztények minden vasárnap és a parancsolt ünnepeken kötelesek részt venni a szentmisén. Aki valóban keresi Jézus barátságát, amikor csak teheti, mindig elfogadja Jézus személyes meghívását a lakomára. (1389,1417)

Valóban keresztény ember számára a „vasárnapi kötelezettség” szó éppen annyira nem megfelelő, mint a „kötelező csók” annak, aki igazán szerelmes. Senkinek sem lehet élő kapcsolata Krisztussal, ha nem megy oda, ahol Krisztus vár rá. Ezért keresztények számára a mise ünneplése ősidők óta „a vasárnap szíve”, és a hét legfontosabb programja.

Forrás: YOUCAT